

Bemærkninger til forslaget

Folketinget vedtog den 20. december 1991 – i forbindelse med vedtagelse af naturbeskyttelsesloven (lov nr. 9 af 3. januar 1992) – § 69, stk. 1, i vandløbsloven (lovbekendtgørelse nr. 404 af 19. maj 1992). Bestemmelsen lyder således:

»Dyrkning, jordbehandling, plantning, jf. dog § 34, terrænændring, anbringelse af hegn, jf. dog § 29, og opførelse af bygværker må ikke i landzone foretages i en bræmme på to meter langs naturlige eller i regionplanen højt målsatte vandløb og søer. Bestemmelsen gælder dog ikke for isolerede søer under 100 m².«

Efterfølgende har det vist sig, at forvaltningsmyndighederne har haft vanskeligt ved at forstå og administrere ordningen, hvilket har medført, at loven rammer i flæng.

Formålet med beslutningsforslaget er at få sikret en ensartet administration af loven hos amter og kommuner, således at bredejernes retssikkerhed sikres.

Ifølge vejledning af 1. september 1992 om ændring af vandløbslovens § 69 om bræmmer defineres naturlige vandløb som vandløb, »der har eksisteret fra naturens hånd. Det ændrer ikke på vandløbets status som naturligt, at der er foretaget regulering af vandløbet f.eks. uddybning, udretning eller omlægning«.

Som loven administreres i dag, er det i praksis forvaltningsmyndigheden, der afgør, om et vandløb er naturligt. De fleste kommuner og amter forudsætter uden at indhente yderligere dokumentation, at alle vandløb er naturlige. For at bevise, at et vandløb ikke er naturligt, må en bredejer ofte selv foranstalte undersøgelser.

Alle kunstigt anlagte vandløb er omfattet af § 69, stk. 1, i vandløbsloven, hvis de er højt målsatte i regi-

onplanen. Ifølge vejledning af 1. september 1992 om ændring af vandløbslovens § 69 om bræmmer forstås højt målsatte vandløb og søer som vandløb og søer, »der i regionplanen er målsat som naturvidenskabeligt referenceområde eller med fiskevandsmålsætning.«

I forbindelse med amternes målsætning af kunstigt anlagte vandløb og søer anvendes i alt 12 karakterer. En fortolkning af, hvornår noget er højt, må antages maksimalt at være de 3 øverste karakterer, hvorimod de 3 laveste karakterer må være lavt målsat, mens de 6 midterste karakterer må være middel målsat. Uden at vurdere de enkelte vandløb og søer ud fra målsætningsværdi har man i flere amter anmeldt landmænd for overtrædelse af § 69, stk. 1.

Det fremgår af vejledningen til vandløbsloven, at punktet, hvorfra bræmmen skal måles, må vurderes ud fra en konkret vurdering. Myndighederne har indtil videre administreret loven, så der måles fra vandløbets brink. Det må defineres præcist, hvorfra 2 meter bræmmen måles, og det strider mod almindelige retsprincipper, at man hidtil har straffet med bøder, når definitionen ikke er afklaret.

Forslagsstillerne finder det urimeligt, at utilstrækkelige definitioner i loven fører til, at bredejere derved forskelsbehandles, idet kun bredejere, der har ressourcer til at undersøge sagerne nærmere, har mulighed for at få ændret kommunens eller amtets afgørelse. Forslagsstillerne finder det endvidere krænkende for retssikkerheden, at bredejere pålægges bøder, uden at det har været nærmere undersøgt, om vandløbene er naturlige eller højt målsatte, og om bredejerne derved er omfattet af bestemmelserne om dyrkningsfri bræmmer.